Pane süs hobu edeje,
Aa' süs hausi ukse ette!
Ajad hausi kotuselle,
Teretelle äia-taati,
Tereta süs ämma-memme:
„ Tere äia häkiline,
„ Ämma pikka pakiline,
„ Kas on te' neidu koduje?"
„„ Ei ole neidu koduje:
„„ Neidu läks eila kodusta;
„„ Cho Eila läks cha elile,
„„ Puna koidu pürideile.
„„ Neidu läks küla kajule,
„„ Küla alla hallikalle,
„„ Küla läila lätteelle,
„„ Küla külmale jäele;
„„ Weab wetta weiste juna
„„ Kõige küla karja juna."—
Läksin ma küla kajule,
Küla alla hallikalle,
Küla läila lätteelle,
Küla külmale jäele.
Mis leidsin neiu tegemast?
Neidu wedas wettesida:
Wiks oli winna,
Kõrk oli kooku,
Weel wiksem wee widaja,

Kõrgem koogu kügutaja.
„ Wea wetta neitsikene,
„ Wea wett weiste juna,
„ Kõige küla karja juna,
„ Ämma mu hob usel juna,
„ Ämma mu hallil haisutada,
„ Linalakal lügutada!
„ Mina waene teede-käija,
„ Teede käija, maade marsja,
„ Papi raamatu wedaja.
„ Mul on kirjad kindajasse,
„ Raamat suuri rätikusse."
Nein mõistis, kohe kostis:
„„ Oh sina petis peinkene,
„„ Kas sa ei tea teadewada,
„„ Kas sa ei arwa arusaawad:
„„ Sul on kihlad kindaasse
„„ Raha suuri rätikusse."—
Hakkasin mina minema,
Nein silmad juosid wetta,
Kuu selle hullu hundi silmad,
Reotu reb asē silmad,
Kõlwatuma koera silmad,
Minu ilusa halli peale,
Särjasappi saani peale,
Kuue karwa kõrwi peale.—